

på den helt usædvanlige baggrund skal ministerens usædvanlige lovgivning ses. Ministeren er af den opfattelse, at der ikke findes andre brugbare metoder til at standse Tvindkoncernen. I Venstre mener vi det alvorligt, når vi siger, at koncernens konstruktion er et uønsket fremmedelement i fri- og højskoleverdenen, og derfor tager vi naturligvis et medansvar.

Naturligvis er lovgiverne i deres gode ret til at fragte nogle skoler deres fremtidige tilskud, for det er i virkeligheden det, der er humlen i hele denne disput også i dag. Mange vil med rette begræde, at det hele er kommet så vidt, og her tænker jeg ikke mindst på de mange unge Tvindelever, hvoraf nogle befinder sig i en trøstesløs situation, men det gælder i virkeligheden også mange lærere på Tvinds skoler, som brænder for at skabe de bedst mulige vilkår for unge, hvoraf nogle møder op på skolen med skoleoplevelser præget af desillusion og nederlag.

Mit indtryk fra talrige deputationer i Folketingets Uddannelsesudvalg er, at mange positive ildsjæle i Tvinds lærerkorps tydeligvis ikke har haft et reelt kendskab til de yderst kreative arrangementer i Tvindimperiet, og jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at alene Tvinds ledelse må bære ansvaret for, at mange almindelige Tvindlærere befinder sig i en ulykkelig situation. Men hvorom alting er, står mange Tvindelever med et reelt problem, som kræver, at alle gode kræfter i kommunerne og i den frie skoleverden i fælles flok løfter denne udfordring, som skal løses til de forhåndenværende Tvindelevers bedste.

Under debatten for en uges tid siden fastslog vi, at vi i Venstre meget nøje vil overveje de indsigelser, som måtte komme bl.a. fra deputationer til Folketingets Uddannelsesudvalg. Under samme debat fremlagde jeg også, at det ligger Venstre meget på sinde at opnå en lempelse af 2-års-stoppet for oprettelse af nye skoler; for os er det centralt, at skolefriheden ikke antastes.

Vi har noteret med sympati, at bl.a. De Frie Kostskolers Fællesråd har tillagt en lempelse af 2-års-stoppet stor vægt ved deres foretræde i Uddannelsesudvalget. Det må være muligt uden på noget tidspunkt at tabe sigtet med lovforslag nr. L 268 at nøjes med at opretholde de tidsfrister, som er gældende i dag, og samtidig markant stramme godkendelsesproceduren for nye skoler. Det er kun rimeligt at kræve, at nye skoler skal være ægte selvejende institutioner, som selv ejer størstedelen af den bygningsmasse, de driver skole i. Det vil vel også betyde, at

bl.a. initiativgrupper på Møn, Ålestrupegnen m.v. ikke kommer i klemme på grund af restriktive tidsfrister. Det interessante og vigtige må være vilkårene og i mindre grad tidsfristerne.

Jeg vil også gentage Venstres ønske om, at lovforslag nr. L 218 og L 219 trækkes helt eller delvis tilbage, og at man lader de berørte problemstillinger indgå i de forestående drøftelser med den frie skoleverden.

Som anført i indledningen befinder vi os i en hektisk fase, men også i en beslutningsproces præget af megen åbenhed og lydhørhed. Venstres folketingsgruppe er stærkt påvirket af de mange seriøse og principielle aspekter, som kendetegner hele problemstillingen, og derfor er det selvfølgelig naturligt, at der også som under debatten i sidste uge findes forskellige opfattelser i Venstres folketingsgruppe, og dette betragter jeg personligt som en styrke.

Det store flertal i Venstres folketingsgruppe støtter det af hr. Poul Erik Dyrland oplæste dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Formanden fastsætter naturligvis rammerne for debatten og det uden diskussion, men jeg håber så selvfølgelig også, at det er tilladt at kommentere noget af det, der er sagt i løbet af debatten.

Jeg bliver nemlig nødt til at sige til SF, at jeg har hørt efter, jeg har lyttet, meget intenst endda, til det, hr. Aage Frandsen har fremført, og også det, SF har fremført i offentligheden om Tvindkoncernen og dens struktur, hvad man skal gøre ved den osv., og jeg har forstået, at SF er imod en særlov. Jeg har forstået, at SF mener, at der skal gribes ind over for nogle skoler, men jeg har så også forstået nu, at SF klokkeklart og uden omsvøb vil acceptere, måske ikke stiltiende, men vil acceptere, at selve koncernstrukturen, selve koncerndannelsen uantastet fortsætter.

Det, hr. Aage Frandsen sagde for et øjeblik siden, var jo, at det, der vil ske selv med vedtagelsen af det lovforslag, der foreligger, er, at der blot om et par år sker endnu en koncerndannelse, og så fortsætter det såmænd, for man rammer jo ikke de virkelige bagmænd.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge: Jamen hvad er så SF's bud på at komme koncerndannelsen til livs, hvis det overhovedet er det, SF argumenterer for at man vil? Jeg tror nemlig reelt – også efter at have lyttet meget intenst til hr. Aage Frandsen – at det ikke er det, SF